

Hellen Rinell
11342 Church Street
C H I C A G O 43
Ill. U.S.A.

Göteborg den 10 dec. 1950.

Nr 294.

Min enda Lillasyster!

I dag är det 8 dagar sen jag skrev till dej. Och nu är jag här igen. Jag är väl alldeles förtjusande???

I går var jag nämligen på bröllop. Ett trevligt bröllop. John Berg vigde Sonja och Gunnar i Tabernaklits stora sal. Till det "mötet" hade vi som helst tilltråde. Och där var en hel del folk. Vi - de verkliga bröllopgästerna - utmärkte oss med att ta av oss ytterkläderna. Jag hade skaffat mej en ny svart klänning - riktigt snygg, i två delar - egentligen för att jag skulle ha något bra att ta på mej till Ruth födelsedag. Ja, detta var ju inte något väsentligt, då det gäller brölloppet. Men som jag vet att Hella har sinne för detaljer, så fick min klänning följa med. Man hade ställt ett bord på nedre plattformen och lagt en fin duk därpå - kanske en kinesisk - och ovanpå denna duk stod 2 ljus om jag minns rätt. Och så John Berg på ena sidan och brudparet och 2 pallar på den andra. Och det hela var högtidligt och vackert. Köre sjöng först: Herren är min herde och efter vigseln Skåden liljorna. I lilla salen var kafferepet. Honorärbordet stod nedanför talarstolen. Och sedan stod där bord i alla riktningar. Skåkten var plaserad. Vi andra fick ta plats var vi ville. Nu har ju en sådan tillställning med sittande bord den nackdelen att man inte kan gå omkring och prata med brudparet och andra människor, som man vill åt. Många telegram anlände, därunder ett en-tal från Chicago. En hel del tal hölls. Jag stod för det kortaste. Per-Olof Lönn, Sonjas äldste bror, hade i sitt tal sagt att han hyste lite betänkligheter inför hennes giftermål, för han tyckte inte att hon var tillräckligt huslig. Jag började med att trösta honom med att om det skulle klicka för Sonja på den punkten i någon mån, så gjorde det inte så mycket. För det klarade Gunnar upp. Han kan allting. Han kan också vara snäll mot kamrater som har det svårt. /Då tog rösten slut för ett ögonblick. Men så garskade jag upp mej och berättade en historia, som jag hade glömt, men som Lude påminde om. Jag sade att så när hade jag den i minnet och om jag minns fel på någon punkt, så kunde bara Gunnar korrigeras det. Det behöver han för resten inte göra för historien är bra som den är, fortsatte jag. Det var när du och Gunnar packade upp lådorna från Sverige - det var förstås dina - och nu beundrade det sätt på vilket dom var beslagna och du talade om att det var din vän Jetro Lönn, som gjort det. Och du sa att han var så käck, Jetro. Men han har en käck tös också. Tänk, om vi kunde få hit henne!! Det har jag försökt länge, sa Gunnar. Och Gunnar lyckades och nu har ni varandra. Ungefär så talade Ester Colldén. Var det någotsånär sant?

Det är alldeles förtjusande när folk kan göra en sådan tillställning så där enkel. Där bjöts på kaffe och bröd och tårter. Det mesta brödet hade dom bakat hemma hos Lönn. Och starx efter 22 var jag hemma. Skulle det ha varit roligare om dom satsat en massa pengar på kalaset? Så där enkelt ska också mitt bröllop bli och till min begravning har jag bestämt att folk ska fara i spårvagnar. Så då så! Kanske kan ni få lite kaffe om det finns något. Ett ögonblick fick jag tala med Eric Strutz, som var med på brölloppet. Jag nämnde om din hemresa. Och jag förstod att man menade att du skulle begärt att han eller exp. skulle sköta om det.

Jag sa att du hade hört dej för och att du menade att du inte förrän den 23 mars hade några utsikter att få båtlägenhet. Du skulle telegrafera om du fick plats. Jag frågade vilka fördelar det innebar att beställa den i Sthlm. Ja, det var ju det att man behövde inte telegrafera och så kunde man lösa biljett ända från Chicago med svenska pengar. Svenska kontoret ordnade allt. Han ansåg ju att du kunde komma hem ungefär när du ville och han skulle sända mej en turlista. Jag tänkte ju inte i det ögonblicket på att det låg ju närmare till för mej att skaffa en sådan. Jag skall göra det i morron och samtidigt höra efter vad Amerikalinjens menar om saken. Nu vet jag ju inte vad du har gjort efter mitt senaste brev eller hur långt du kommit. Om det ligger bäst till för dej att telegrafera till mej och jag betalar in pengarna, så gör jag det. Det kan jag alltid ordna. Jag förstår ju att du satt igång genast väl vetande att det kunde ta lång tid om Strutzen skulle ordna det. För han kunde

kanske glömma av det till en tid!!!! Kan du få med ~~KRAX~~ bilj. Chicago-New York, så vore det ju väldigt bra att kunna spara dollars. Betala ingenting med sänna om man kan göra det från S. ådå våra svaga mynt! Om du telegraferar till mej, så kan du gärna kosta på följande adress: Colliden Fässbergs Mölndal. M. är så pass stort nu och sådana här telegram ringes ju först in från Gbg och dom kanske får leta innan dom får tag i mej. Nu ska vi ju se till att Exp. inte behöver betala det där telegrammet. Den saken är klar. Kommer det en helgdag, så får du adressera Lemansgatan 10.- Olle har varit här en stund. Han har fått slut av Aina och är lessen. Är bjuden till Rudéns någon gång mellan helgerna och skall då skaffa sej en pratstund med henne. Detta får ni inte låtsas om i brev till honom eller Roy ännu.